N:o 2 Hinta mk 4,75 (sis. lvv)

VEKKO!

F 02 1520 055

Kettu metsästää
Kettu Repolainen on vainunnut pensaikossa jotain liikkuvaa. Se jännittäytyy ja ottaa vauhtia... Mutta eläimet vaistoavat vaaran ja yrittävät piiloutua. Kuvassa on jäniksiä, lintuja, hiiriä ja sammakoita, kolme kutakin lajia. Yritäpä löytää ne!
(Ratkaisu sivulla 31.)

Leiki vekkulisti

Tällä kertaa neuvon sinulle kaksi leikkiä, joita sekä isäsi että äitisi, vieläpä isoisäsi ja isoäitisikin ovat varmasti leikkineet lapsina. *Kirjekätköä* voi leikkiä sisällä ja ulkona, mieluiten kuitenkin ulkona, jos leikkijöitä on monta. *Haukka ja kyyhkyset* on ulkoleikki.

Kirjekätkö

Leikkivälineiksi tarvitaan muutama paperilappunen ja kynä. Kirjekätköä voi leikkiä kahtena joukkueena tai vähintään kahden leikkijän kesken.

Ensin sovitaan, kuka (tai kumpi joukkue) kätkee ja kuka etsii kirjeet. Ensimmäisen kirjeen summittaisesta kätköpaikasta sovitaan myös yhdessä, sanotaan vaikkapa, että ensimmäinen kirje löytyy hiekkalaatikon liepeiltä. Kirjeen kätkijä saa parin minuutin etumatkan, jonka kuluttua toiset saavat ruveta etsimään ensimmäistä kirjettä. Kirjeen kätkijä kirjoittaa ensimmäiseen kirjeeseen, mistä toista kirjettä pitää etsiä, esimerkiksi puiston penkin luota... Toiseen kirjeeseen kirjoitetaan ohje kolmannen löytämiseksi, ja niin edelleen. Viimeiseen lappuseen kätkijä kirjoittaa, minne itse aikoo piiloutua, esimerkiksi: ''Etsikää minua (meitä) pensaikosta patsaan takaa''.

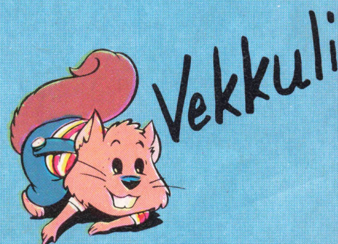
Maahan voi myös piirtää nuolia osoittamaan missä suunnassa seuraava kirje on.

Haukka ja kyyhkyset

Ensiksi valitaan joku haukaksi. Haukka asettuu leikkialueen keskelle. Kaikki muut ovat kyyhkysiä. Kyyhkyset asettuvat alueen toiselle lyhyelle sivulle.

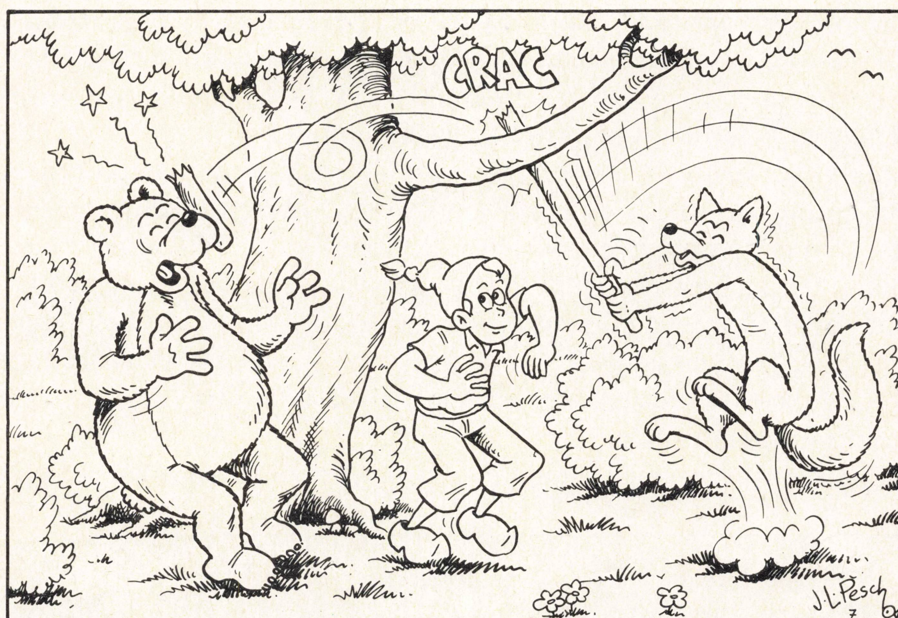
Nyt kyyhkysten pitäisi päästä juoksemaan haukan ohi vastapäiselle lyhyelle sivustalle. Se jota haukan onnistuu koskettaa muuttuu haukaksi ja jää auttamaan toisten kyyhkysten pyydystämisessä. Lyhyillä sivuilla kyyhkyset ovat pesissään, eikä haukka voi pyydystää niitä. Se joka jää kiinni viimeisenä on haukkana seuraavalla kerralla.

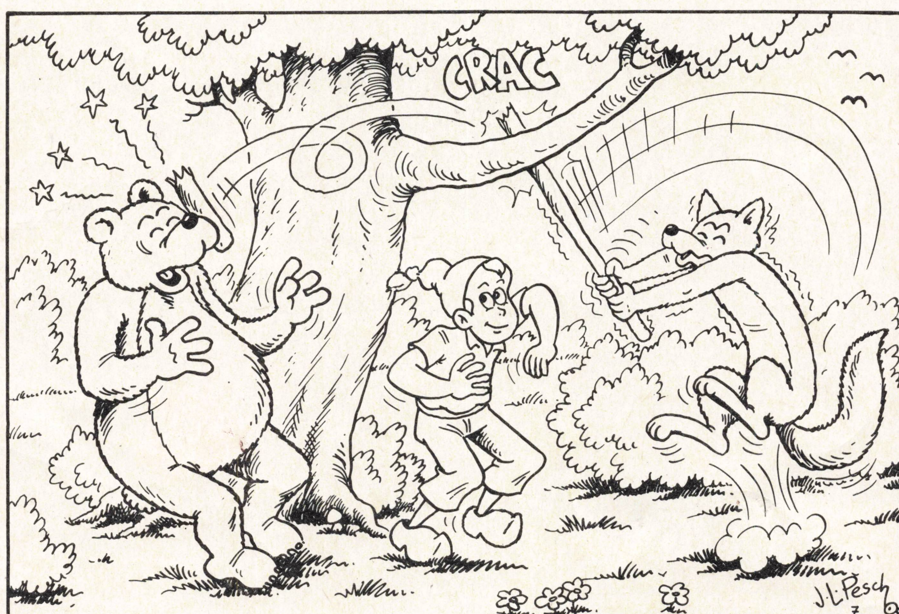
Pitäkää hauskaa!

Löydätkö virheet?

Nämä kaksi kuvaa näyttävät aivan samanlaisilta. Mutta alemmassa kuvassa on koko joukko virheitä. Jos pystyt löytämään 10 virhettä, on tulos jo varsin hyvä. Jos löydät niitä 12, on tuloksesi erinomainen. (Ratkaisu sivulla 31)

SIM-SALA-BIM

Nyt saat oppia pari temppua, joilla voit ällistyttää ystäväsi oikein kunnolla.

Ota aivan tavallinen postikortti. Kysy yleisöltäsi, pystyykö joku ryömimään sen lävitse. Eikö? Mutta sinäpä pystyt! *Sim-sala-bim!* Leikkaa kortti saksilla kuvan osoittamalla tavalla ja kiinnitä päät teipillä yhteen. Ryömi sitten kortin lävitse!

Yksinkertaista!

Tässä toinen helppo ja ällistyttävä temppu. Kysy ystäviltäsi, pystyvätkö he saamaan tulitikun seisomaan päällään. Kaikki yrittävät, mutta kukaan ei onnistu.

''Eihän tuo ole konsti eikä mikään'', tuumit sinä ja pystytät tulitikun seisomaan päällään kaikkien ällistykseksi.

Se onnistuu siten, että kostutat salaa tikun pään ja painat sen sitten paperiarkkia vasten. Silloin tulitikku jää seisomaan päällään!

Onnea vain!

VEKKU
LASTEN-
KUTSUT
NINALLA
SATUKIRJA

Leilan huone

Leila alkaa olla jo iso tyttö. Siksi hänen huoneessaan ajelehtii paljon sellaista, mikä voi olla vaarallista hänen pikkusiskolleen. Leilan ei pitäisi pitää esillä näitä: *veistä, nallea, jonka silmä on irtoamassa, nappeja, särkynyttä lasia, muovipussia, lasihelmiä, lääkepurkkia, tulitikkuja.*

Etsi mainitut esineet kuvasta ja mieti, miksi ne ovat vaarallisia Leilan pikkusiskolle.

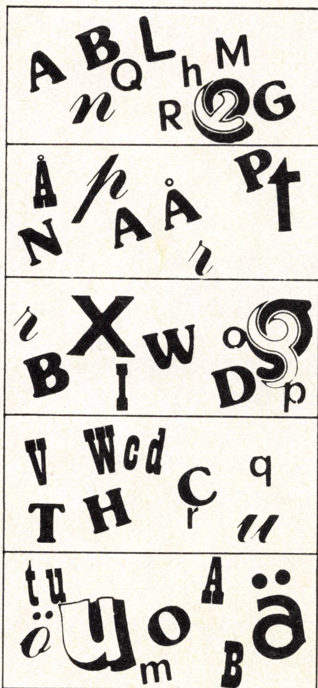
(Sivulta 31 voit tarkistaa, löysitkö kaikki tavarat.)

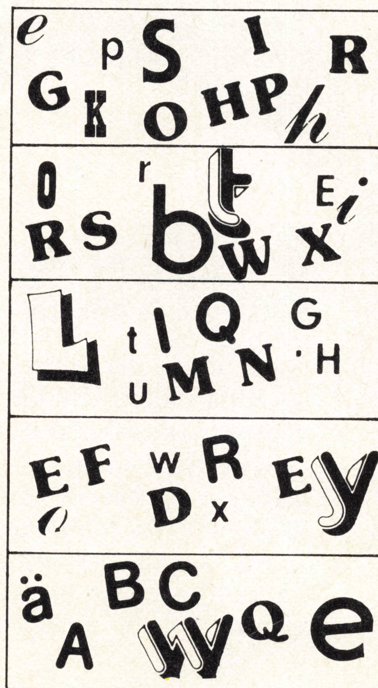

KIRJAINVIIDAKKO

Tämän sivun ruudukoissa on melkoinen joukko kirjaimia suloisessa sekamelskassa. Nyt on jokaisesta ruudusta löydettävä oikea kirjain jotta kuvien alle voisi kirjoittaa niiden kuvaaman sanan.

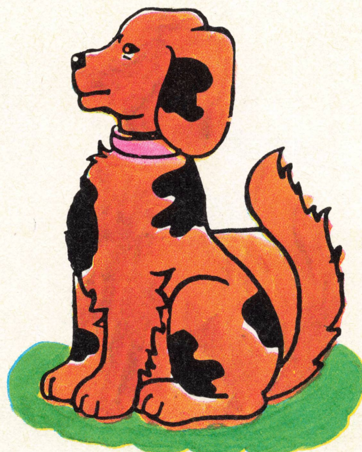
Tee näin: Valitse kustakin ruudusta oikea kirjain. Piirrä sen ympärille rengas. Kirjoita kirjain sitten kuvan alla olevaan pieneen neliöön. Kun olet kirjoittanut oikean kirjaimen jokaiseen neliöön, olet myös kirjoittanut oikean sanan.

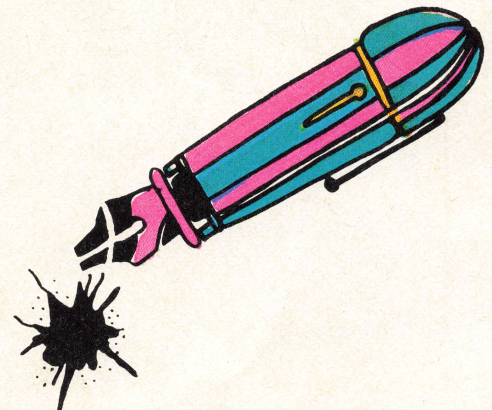

Järjestä Vekkulin kuvat

Vekkuli on saanut kameran. Tässä näet ensimmäisiä hänen ottamiaan kuvia. Mutta kuvat näyttävät olevan epäjärjestyksessä. Minkä kuvan Vekkuli on ottanut ensimmäisenä? Minkä toisena? Yritä järjestää kuvat oikein.
(Ratkaisu sivulla 31.)

TUOMO JA TIINA

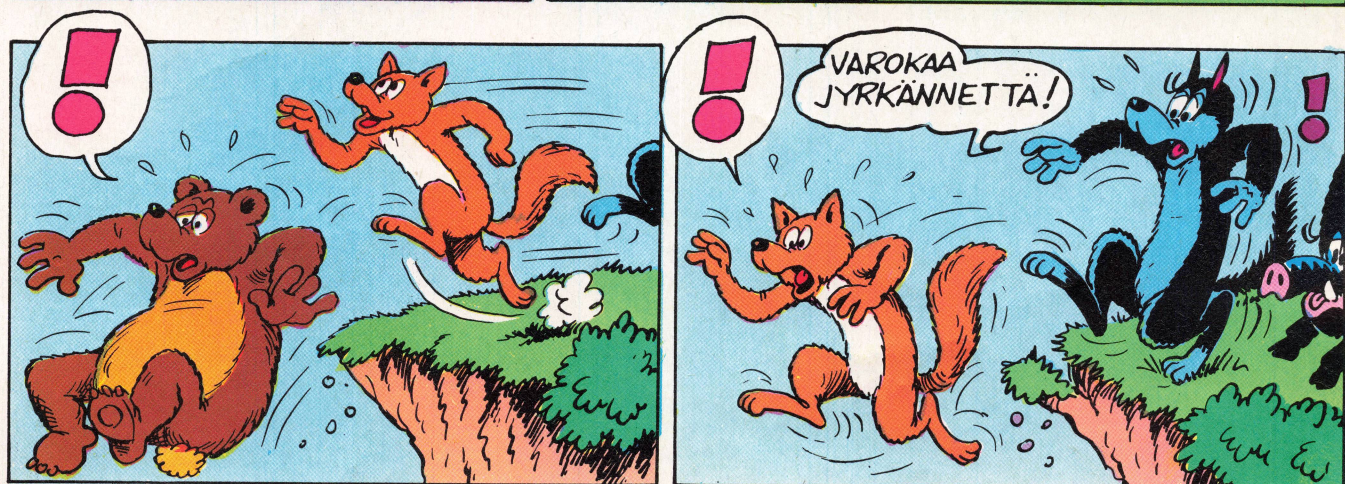
Suom. Soile Kaukoranta

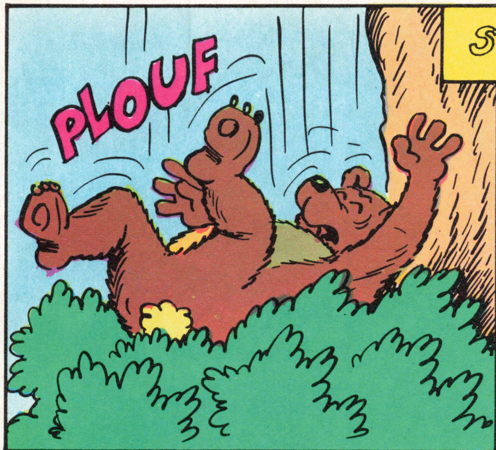
Viime kerralla tapahtui: Raimo Rotta on lähtenyt ajelehtimaan ilmapallon kyydissä. Kelmijoukkio on huomannut hänet ja ajaa nyt häntä takaa siepatakseen hänet heti kun hän laskeutuu. Mutta Tuomo näkee hänet myös ja kiiruhtaa Harmon kanssa pelastamaan häntä. Saa nähdä, kuka ehtii ensin...

PLOUF

SIINÄ OLI KARHULLA ONNEA MATKASSA HÄN PUTOSI TUUHEAAN PENSAASEEN.

OLIPA MINULLA ONNEA!

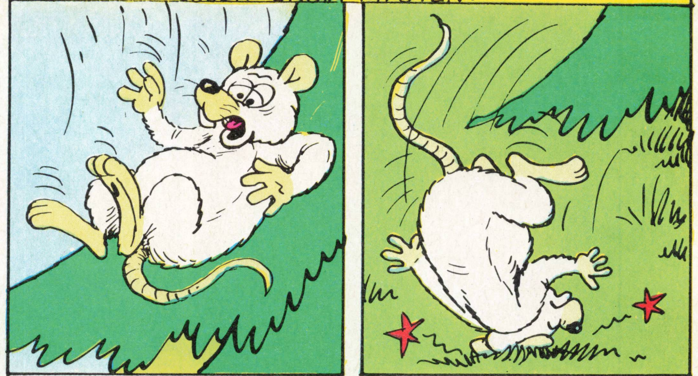
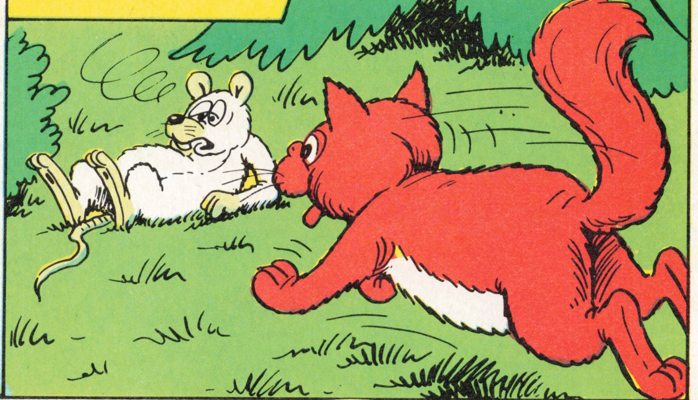
UUH!

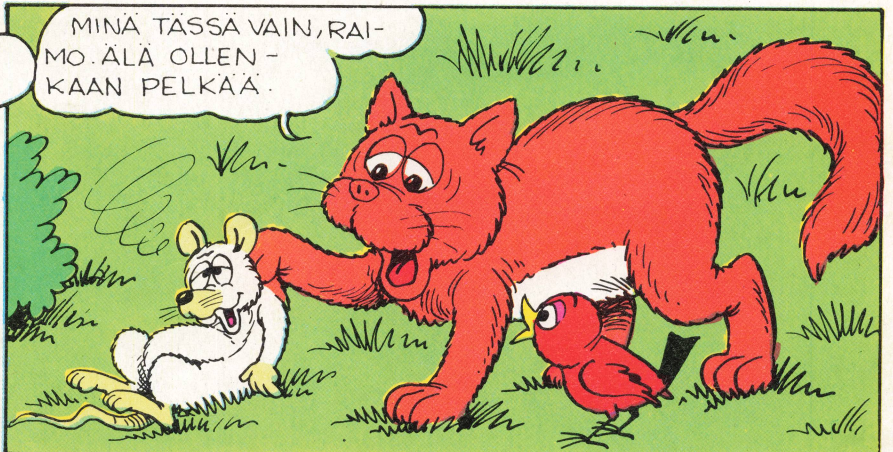
OLIPA MINULLA ONNEA, KUN PUTOSIN SUORAAN PAKSUN NALLEN PÄÄLLE.

BING

HÄN VAJOAA! HÄN VAJOAA!

RAIMO-PARALLA ON NYT TOSIAAN TUKALAT OLTAVAT. VAIKKA TSIRP-TSIRP TEKEE KAIKKENSA AUTTAAKSEEN HÄNTÄ, HÄN LASKEUTUU YHÄ ALEMMAS JA ALEMMAS JA TAPAHTUU JUURI SE...

... MITÄ ENITEN PELÄTTIIN: PALLO OSUU KUUSENOKSAAN JA PUHKEAA.
PLAF
!
OLEN MENNYTTÄ MIESTÄ!

ONNEKSI RAIMO PUTOAA VARSIN PEHMEÄSTI SUUREN KUUSEN OKSIA MYÖTEN.

MURRE EHTII ENSIKSI HÄTIIN.

MUTTA SAMAAN AIKAAN...
PALLO ON PUHJENNUT! NYT ON RAIMO MINUN!

MINÄ TÄSSÄ VAIN, RAIMO. ÄLÄ OLLENKAAN PELKÄÄ.

MINÄ LENNÄN TUOMOA VASTAAN!

EI, MUTTA MITÄ NÄKEVÄTKÄÄN SILMÄNI?

HIHHIHHIH! TÄMÄPÄ OLIKIN HIENO SAALIS!
!

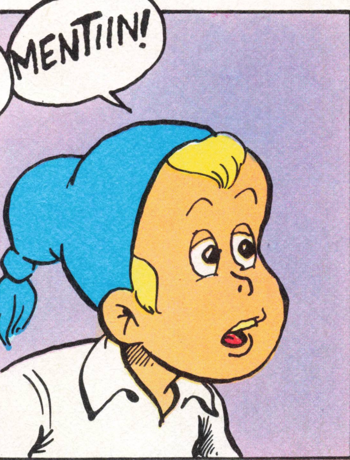

ET SUINKAAN KUVITTELE SAAVASI PITÄÄ YKSINÄSI MOISEN SAALIIN? HYVÄ, ETTÄ SATUIN AJOISSA PAIKALLE.
!
!

OIJOI! KELMIT OVAT SIEPANNEET MURREN JA RAIMON!

MINUN ON VAROITETTAVA TUOMOA!

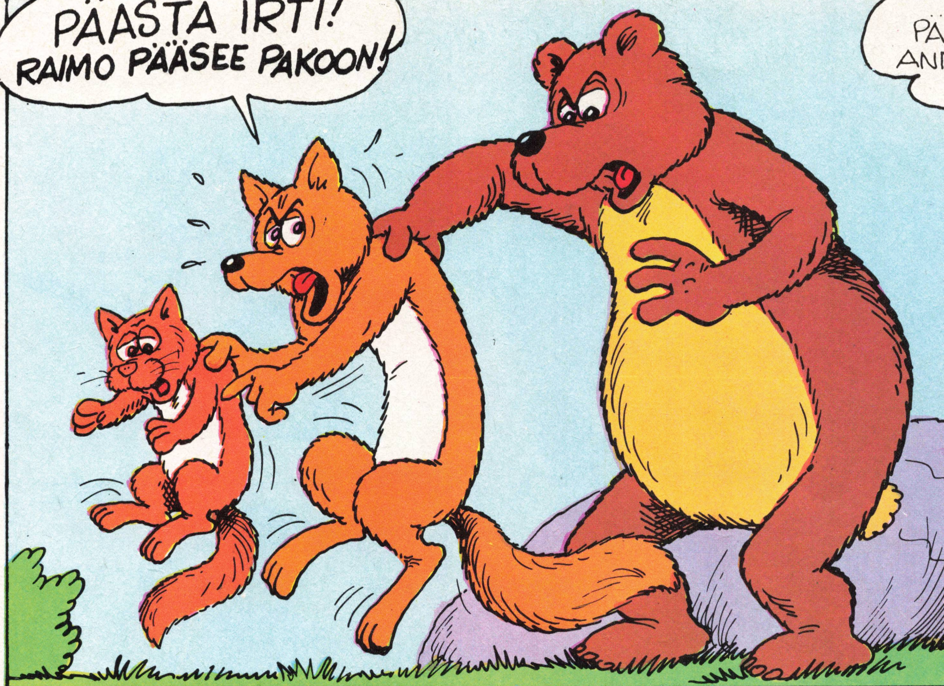

MIKÄ HÄTÄNÄ, TSIRP-TSIRP? LÖYSITKÖ RAIMON?
TSIRPTSIRP TSIRPTSIRP TSIRPTSIRP

ILMAPALLOA EI NÄY. NÄYTÄ SINÄ TIETÄ, MINÄ TULEN PERÄSSÄ.

MENTIIN!

MUTTA HARMO EI PYSTY KIIPEÄMÄÄN KALLION HUIPULLE...
ROHKEUTTA VAIN! MINÄ OLEN TULOSSA!

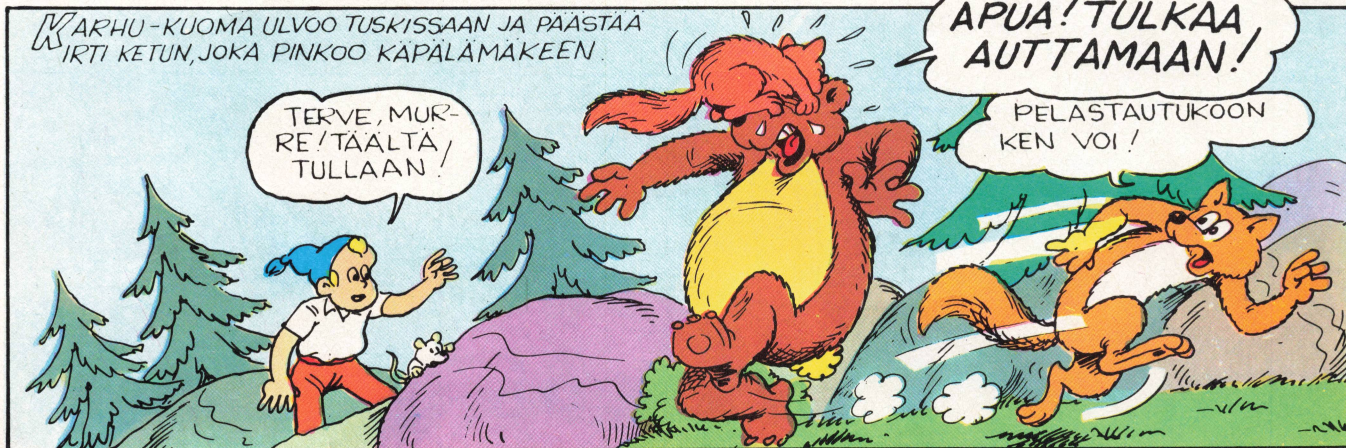

MURRE ON PÄÄSTÄNYT IRTI RAIMON JOKA LÄHTEE PINKOMAAN MINKÄ KÄPÄLISTÄÄN PÄÄSEE...
JUOKSE, RAIMO! JUOKSE!!

PÄÄSTÄ IRTI!
RAIMO PÄÄSEE PAKOON!

PÄÄSTÄN SINUT VAIN, JOS ANNAT KISSAN MINULLE!

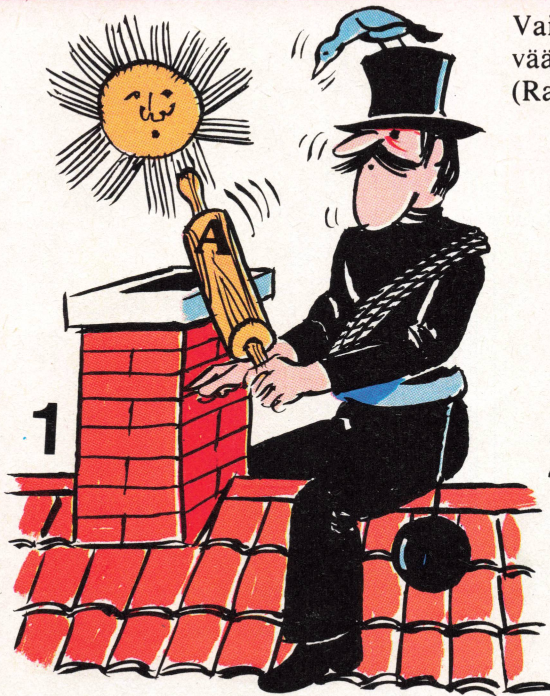

OTA SIT-TEN!

MUTTA MURRELLA ON PITKÄT KYNNET JA TERÄVÄT HAMPAAT...
APUA! TULKAA AUTTAMAAN!
PSSSHHH

KARHU-KUOMA ULVOO TUSKISSAAN JA PÄÄSTÄÄ IRTI KETUN, JOKA PINKOO KÄPÄLÄMÄKEEN.
TERVE, MURRE! TÄÄLTÄ TULLAAN!
APUA! TULKAA AUTTAMAAN!
PELASTAUTUKOON KEN VOI!

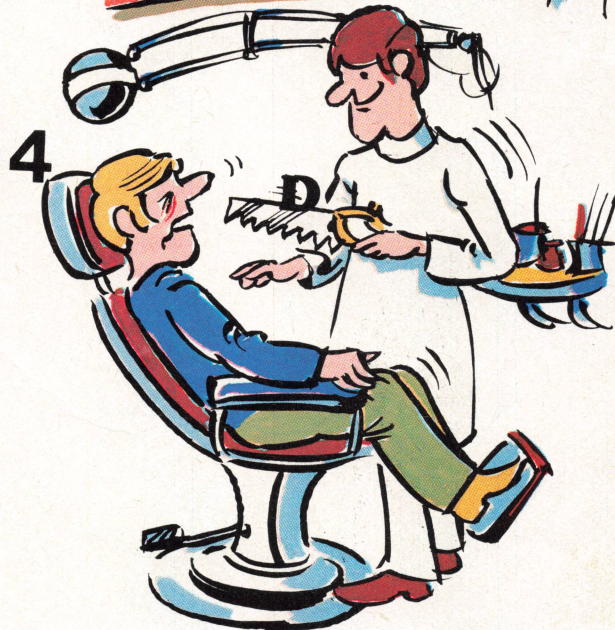
Sekaannus

Vaivalloiselta näyttää! Eikä ihmekään, sillä kaikilla on väärä työkalu. Etsi kullekin oikea väline! (Ratkaisu sivulla 31.)

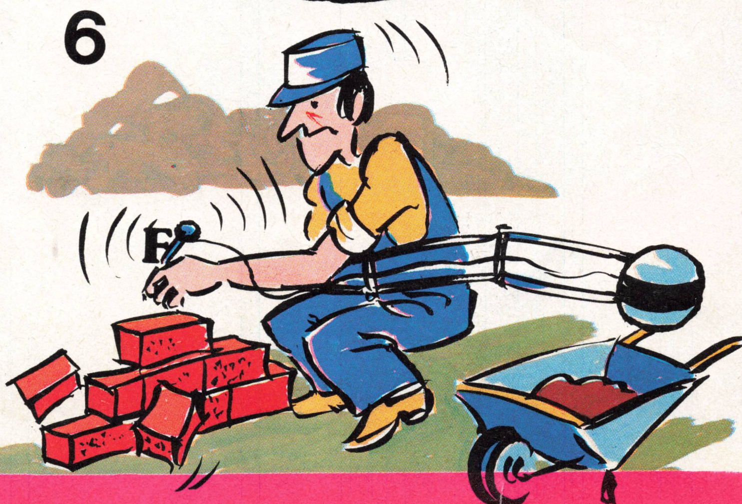

Suuri junamatka

Tarvitset nopan ja muutaman napin pelinappuloiksi, ja sitten voitkin lähteä matkaan vanhalla kunnon Amanda-junalla. Valitkaa paikkanne! Sulkekaa ovet, juna lähtee!

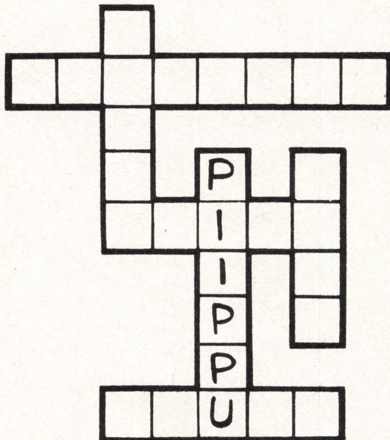
Peliohjeet

2 Seis! Unohdit ostaa lipun. Aloita uudelleen alusta!
11 Odota yhden heittokierroksen verran, että puomit ehditään laskea.
17 Juna on myöhässä. Lisää hiiltä ja riennä numeroon 25.
29 Lehmä kiskoilla! Odota yksi kierros.
34 Täysi höyry päälle! Hurjaa kyytiä numeroon 42.
41 Opastin näyttää pysähtymismerkkiä. Odota yksi kierros.
49 Vaivalloinen ylämäki. Saat ylimääräisen heiton.
57 Saat rahdiksi pikatavaraa. Kiidä numeroon 64.
63 Hupsis! Vaunu juuttunut tunneliin. Aja takaisin numeroon 53 sitä noutamaan!
67 Olet vaihtanut väärälle raiteelle. Peruuta numeroon 56.
69 Alamäessä mennään huimaa vauhtia! Saat yhden ylimääräisen heiton.

RISTIIN RASTIIN

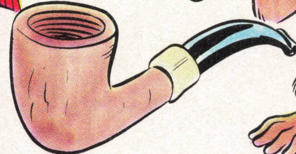

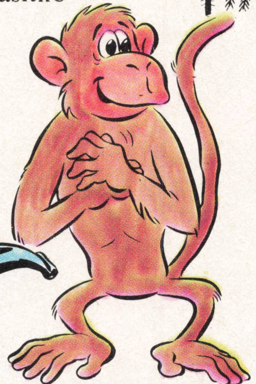
Jokaisella kuvalla on oma paikkansa sanaruudukossa. Mieti, mitä kuvat esittävät ja kirjoita sanat oikeille paikoilleen ruudukkoon. Yksi sana on jo valmiina. Lopusta selviät varmasti itse!
Kun olet valmis, voit sivulta 31 tarkistaa, osasitko oikeaan.

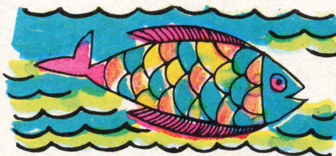

Osaatko tämän?

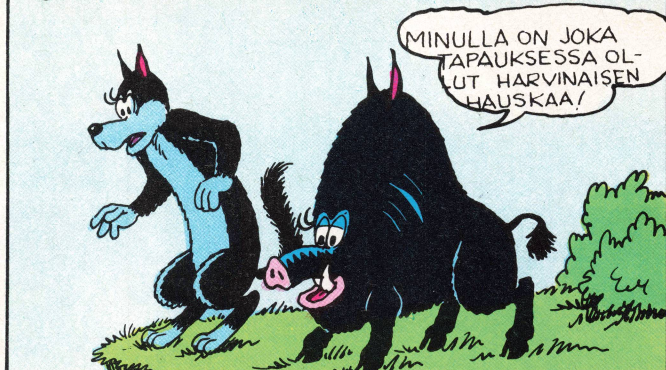

Allaolevassa ruudukossa on lintujen, kalojen ja kasvien nimiä. Mahdatko tietää, mikä kuuluu mihinkin lajiin? Piirrä rasti oikeaan ruutuun. (Ratkaisu sivulla 31.)

Nimi	*Lintu*	*Kala*	*Kasvi*
kiiski			
takiainen			
punajalkaviklo			
lahna			
siankärsämö			
hierakka			
kukonkannus			
kiisla			
siika			
sotka			
uikku			
made			

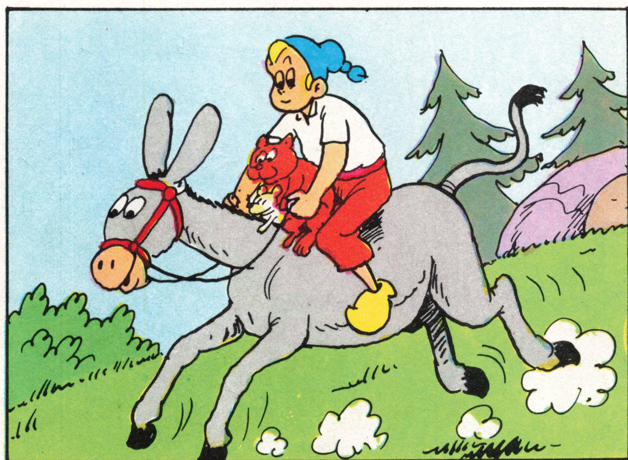

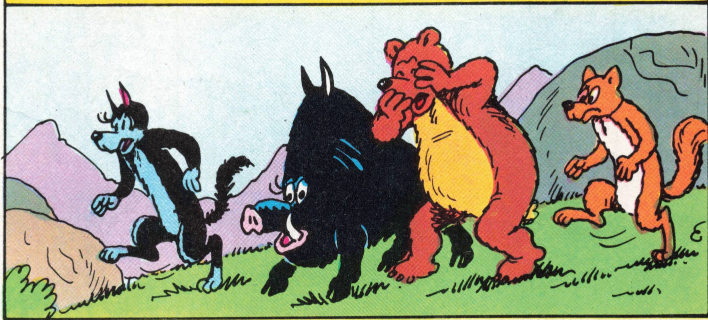

MURRE ON PÄÄSTÄNYT RIKKIRAAVITUN KARHURAUKAN IRTI, JA TÄMÄ PÖTKII TIEHENSÄ...
HYVÄ, MURRE!
AIJAIJAI-JAI!

TOISET OVAT KORKEALTA NÄKÖALAPAIKALTAAN SEURANNEET TAPAHTUMIA.
MINULLA ON JOKA TAPAUKSESSA OLLUT HARVINAISEN HAUSKAA!

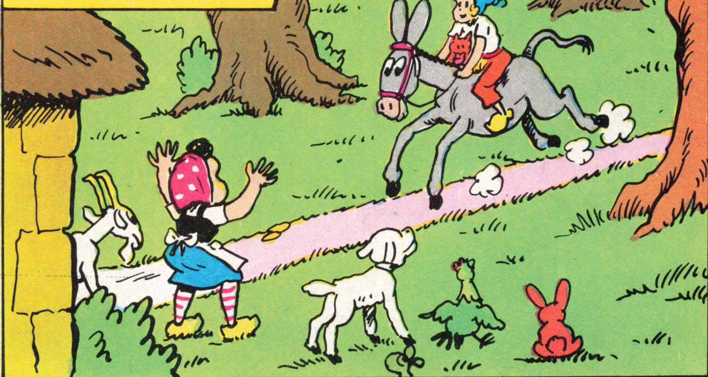

SINÄ OLIT TODELLA URHEA KISSA, KELPO MURRE! KAIKKI PÄÄTTYI HYVIN JA NYT MEIDÄN ON KIIRUHDETTAVA KOTIIN, SILLÄ TIINA ON VARMASTI HUOLISSAAN.
KIITOS, MURRE-KUOMA!

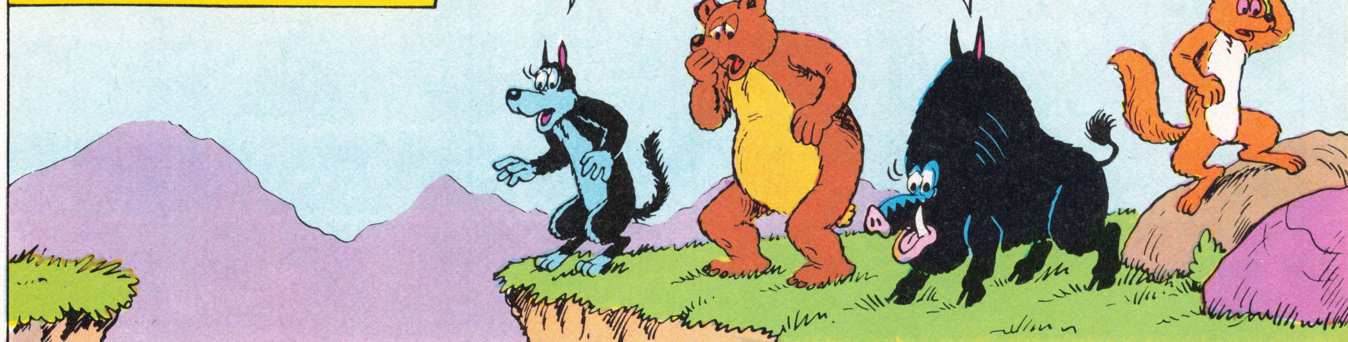

MITÄS PIENISTÄ!

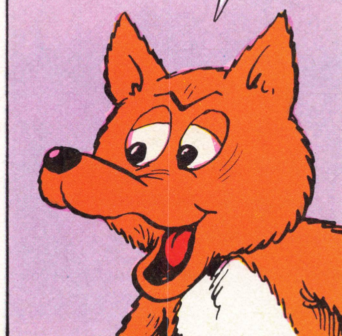

NELJÄ LANNISTETTUA KAVERUSTA LAAHUSTAA KOTIKOLOONSA, MUTTA VARMUUDEN VUOKSI TOISTA TIETÄ, ETTEI VAIN TUOMO SATTUISI TULEMAAN VASTAAN.

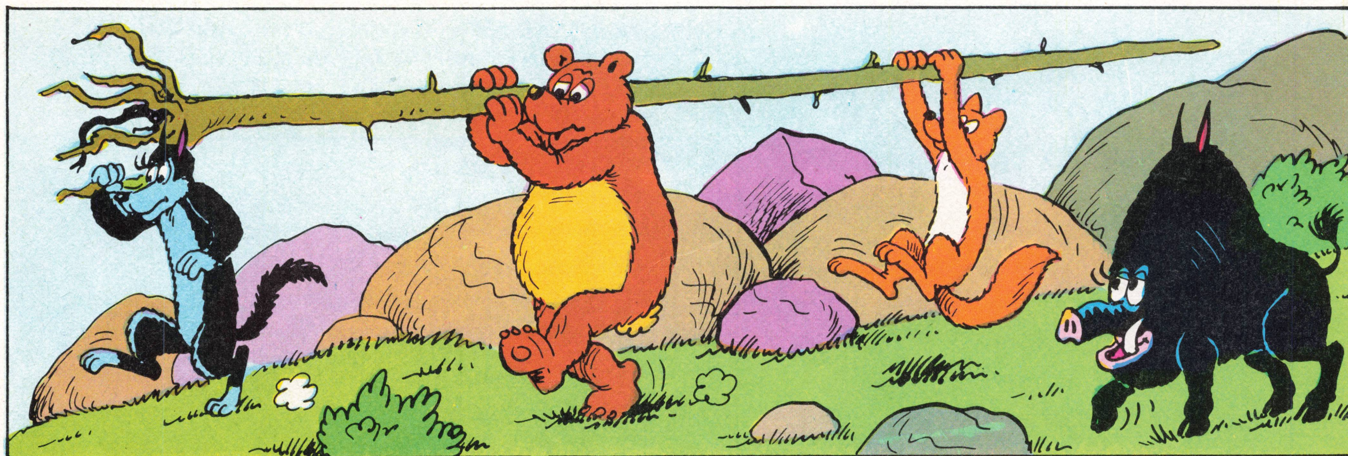

JA KARHU-KUOMA HALUAA MYÖS HUUHTOA NAARMUJAAN VILVOITTAVASSA PUROSSA.

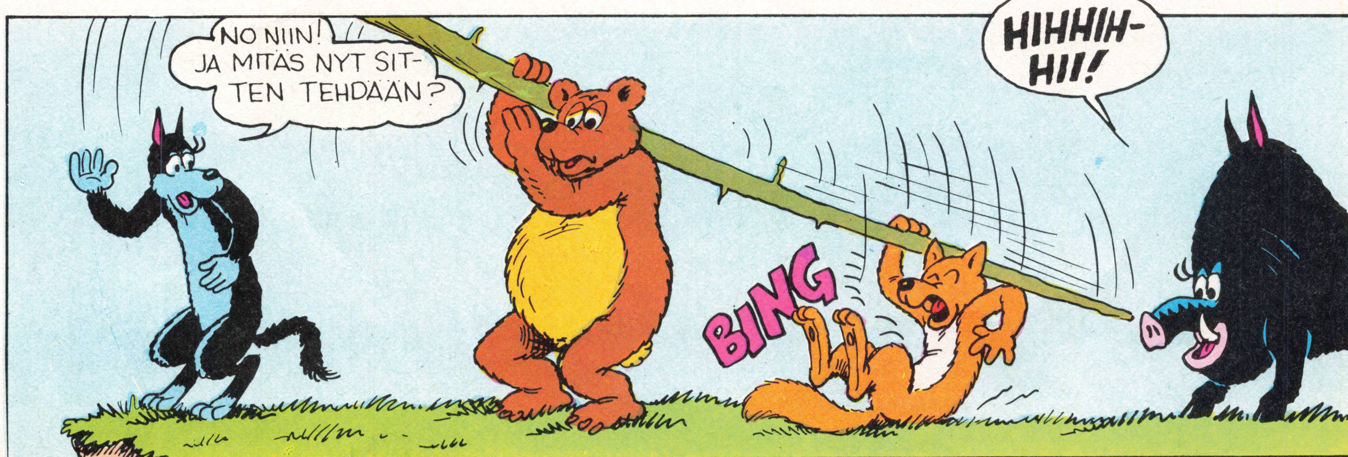

TUOMO ON PIAN PERILLÄ KOTONA YSTÄVINEEN...

KELMIJOUKKIO ON JOUTUNUT JYRKÄN ROTKON PARTAALLE.
EMME PÄÄSE ETEENPÄIN!
TÄMÄ KULKEE KUMMALLISESSA MAASTOSSA, TÄMÄ KIERTOTIE.

HYVÄT YSTÄVÄT! MINULLA ON TUUMA!

AUTTAKAA MINUA KANTAMAAN TÄTÄ PUUNRUNKOA!

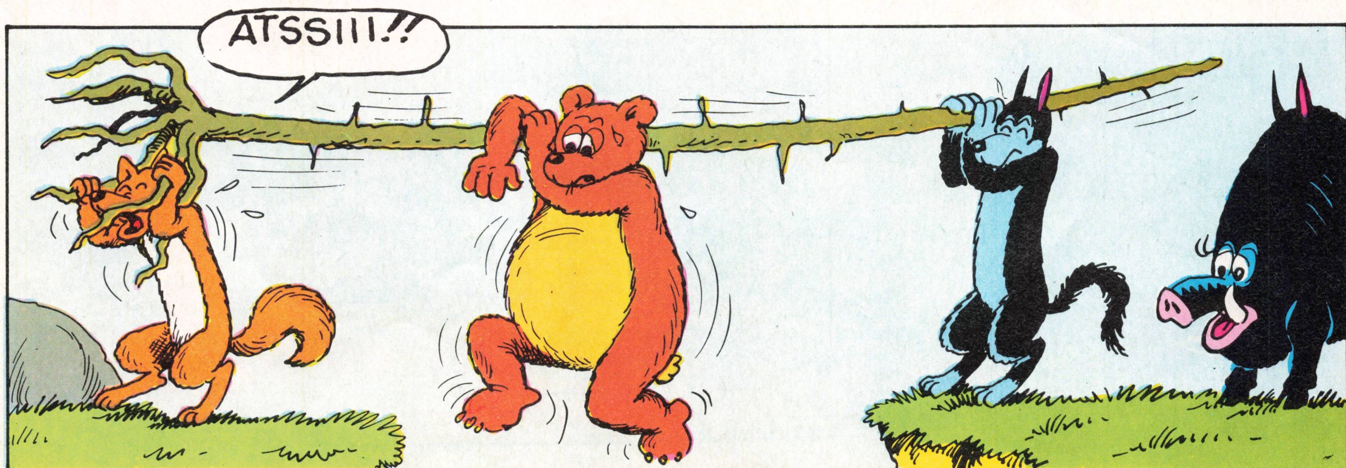

NO NIIN! JA MITÄS NYT SITTEN TEHDÄÄN?
HIHHIHHII!
BING

NYT ME YKSINKERTAISESTI VAIN TEEMME TÄSTÄ RUNGOSTA SILLAN.
TÄSTÄ OHUESTA RIU'USTAKO?
!
MINUA HUIMAA HELPOSTI. MINÄ EN KYLLÄ KULJE ROTKON YLI TUOTA PITKIN!
ENKÄ MINÄ!

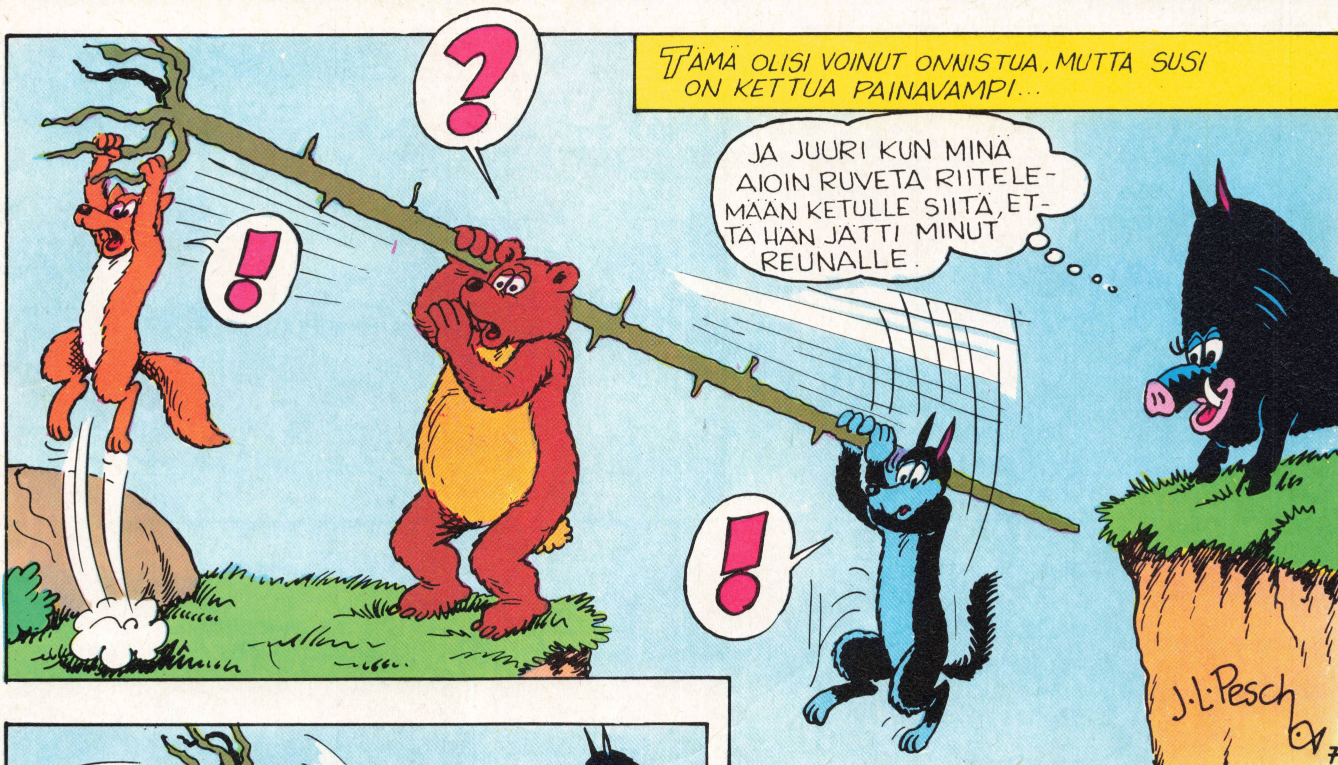

VAI SILLÄ LAILLA? NO, SITTEN MINULLA ON TOINENKIN TUUMA. TULKAA!

MITÄHÄN TE TEKISITTE ILMAN MINUA?
TOIVON SINUN ITSESI TAKIA, ETTÄ TÄMÄ AATTEESI ON KUNNOLLINEN!

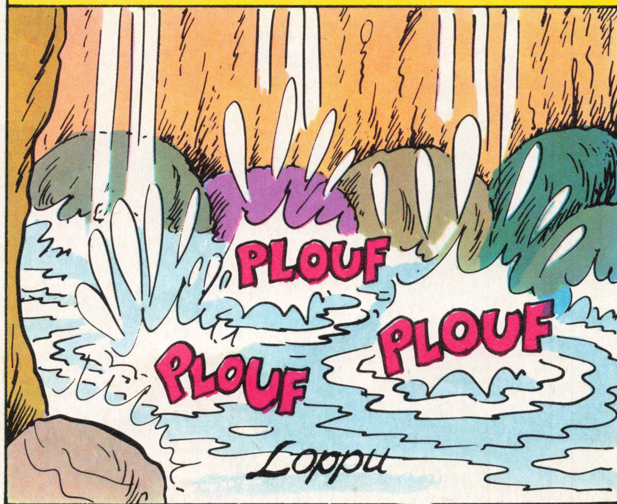

SE SUJUU! ETEENPÄIN!
?

ATSSIII!!

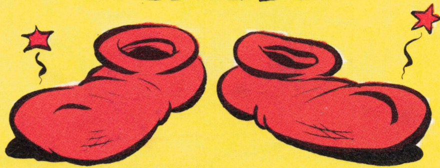

HMM...
HUH
MINÄ KÄSITÄN! NYT ON MINUN VUORONI!

TÄMÄ OLISI VOINUT ONNISTUA, MUTTA SUSI ON KETTUA PAINAVAMPI...
?
!
JA JUURI KUN MINÄ AIOIN RUVETA RIITELEMÄÄN KETULLE SIITÄ, ETTÄ HÄN JÄTTI MINUT REUNALLE.
!
J.L. Pesch

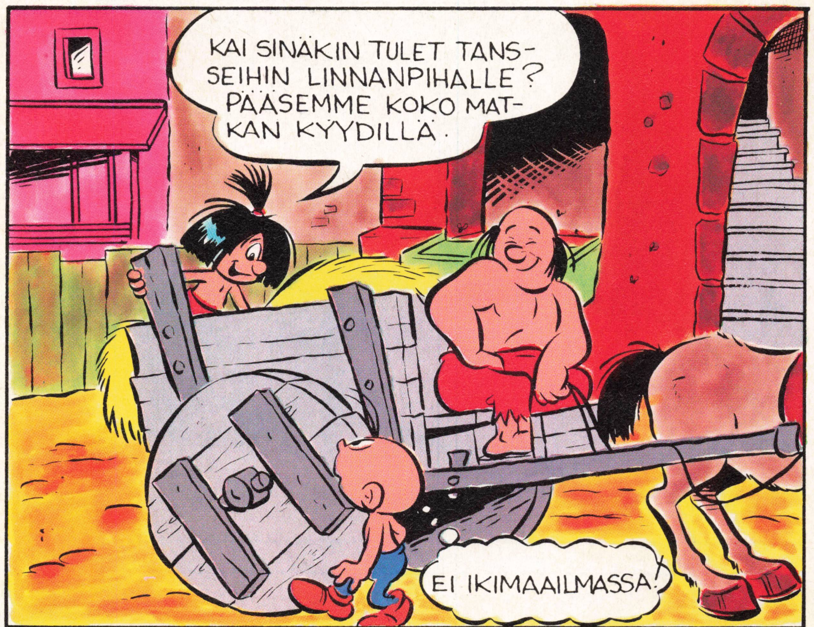

ONNEKSI ROTKON POHJALLA VIRTASI JOKI. NUO KOLME KUOMAA SAIVAT KUNNON KYLVYN, MUTTA KETTU EI VIELÄKÄÄN SAANUT KIITOSTA HYVISTÄ AATTEISTAAN.
PLOUF
PLOUF
PLOUF
Loppu

Lykky ja Tuuri

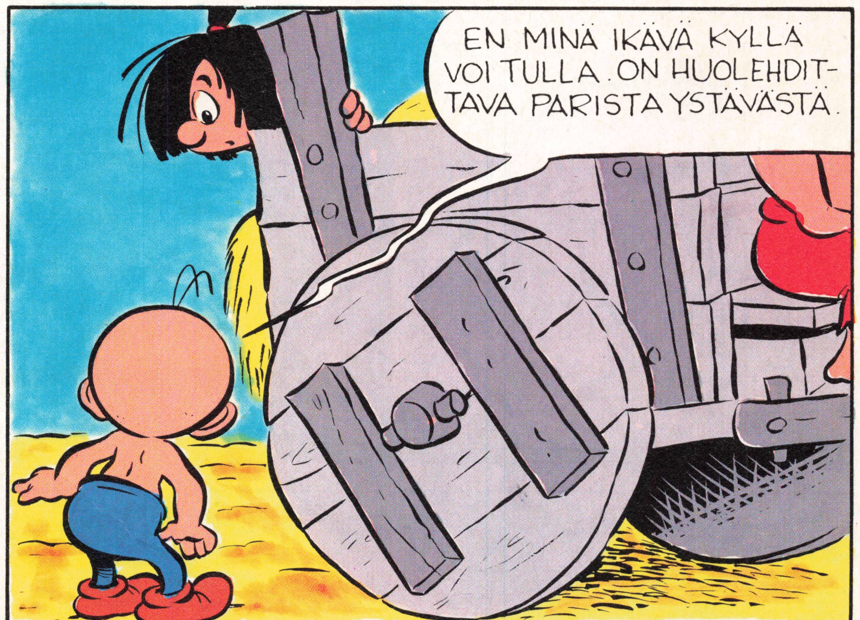

Tangokavaljeeri

Sequence

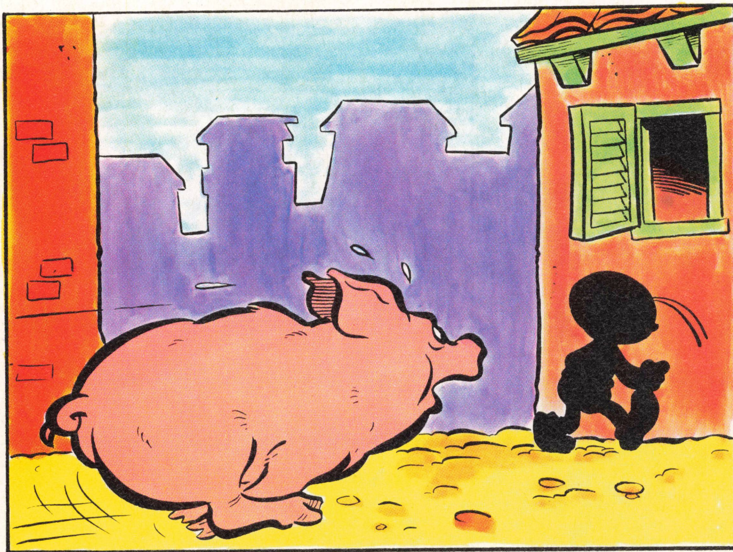
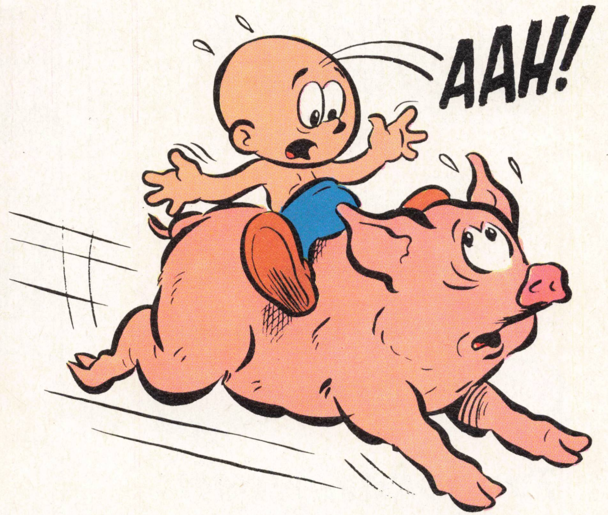
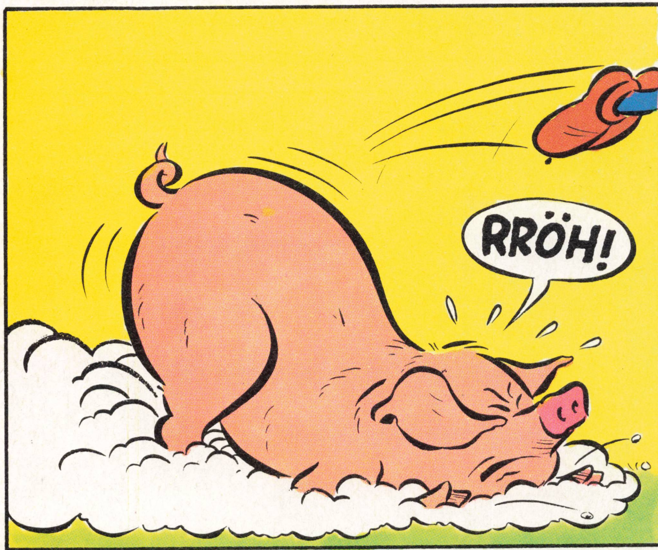
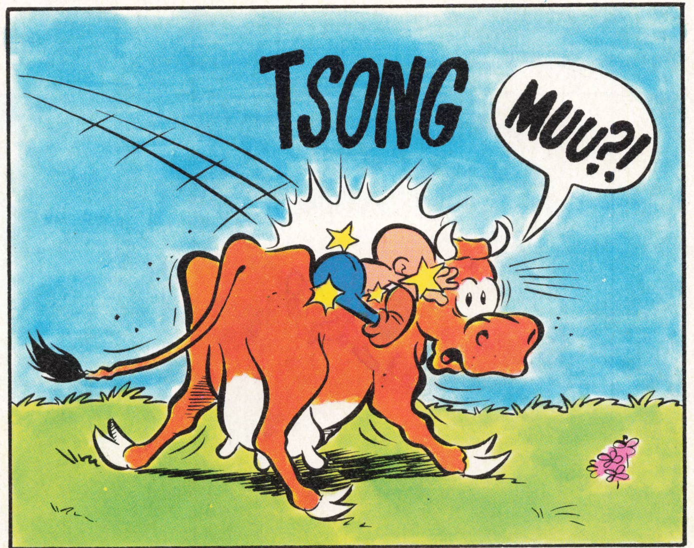
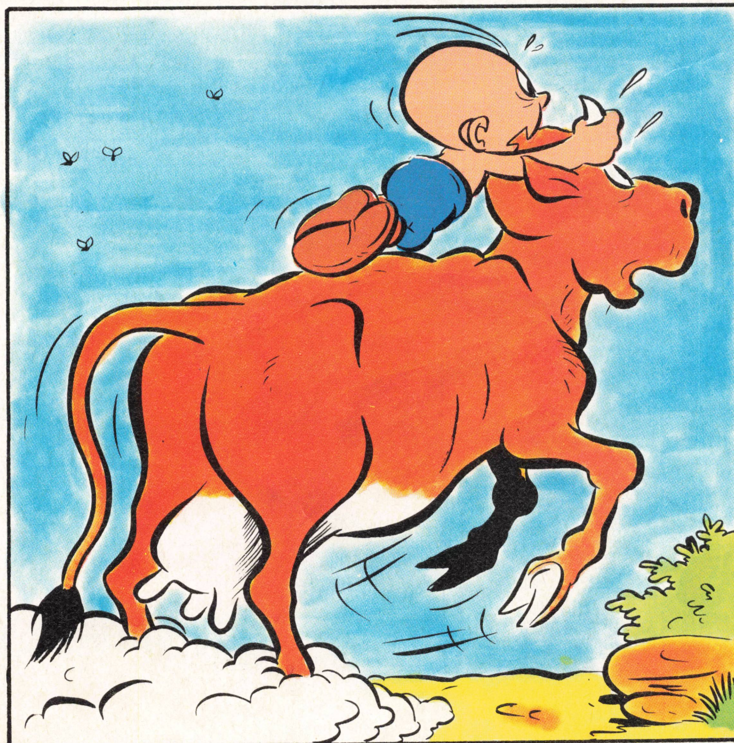
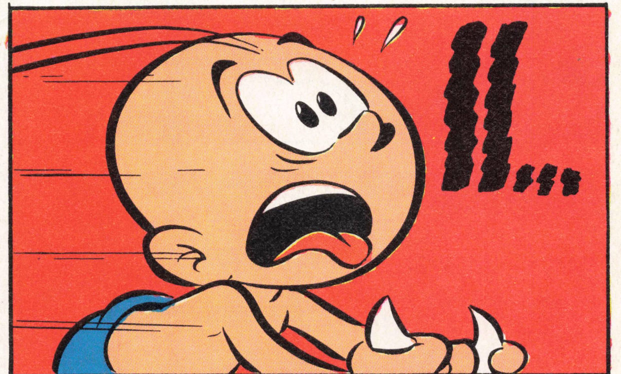

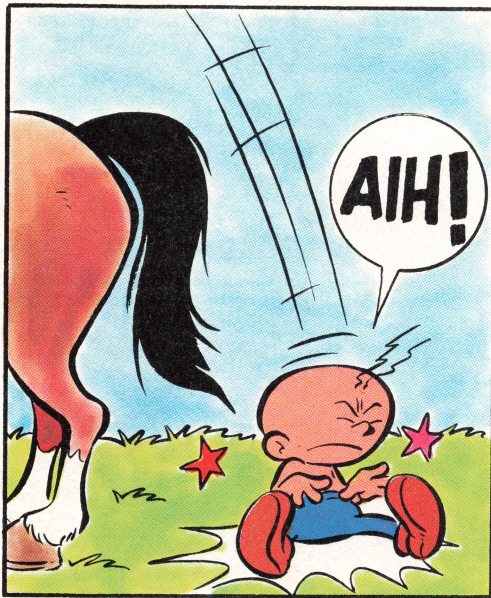
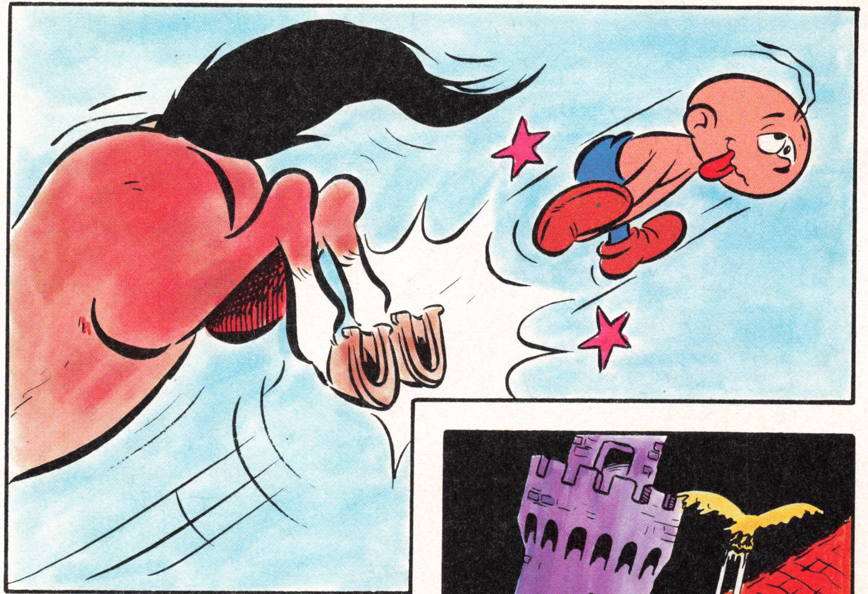
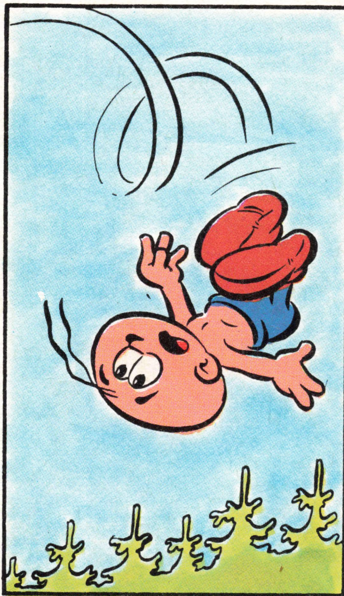

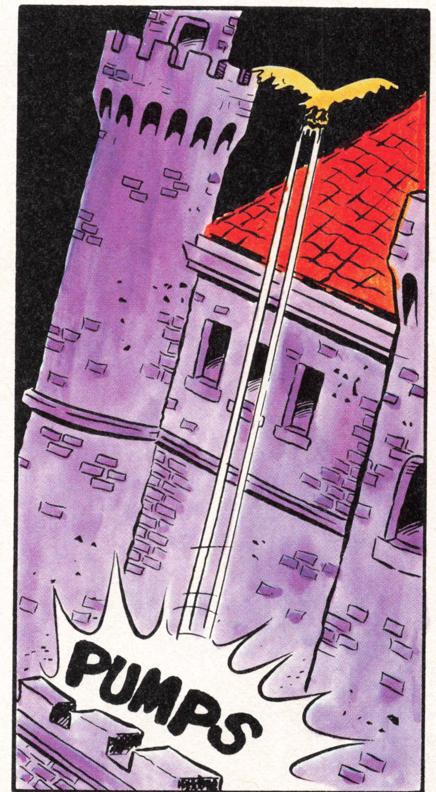
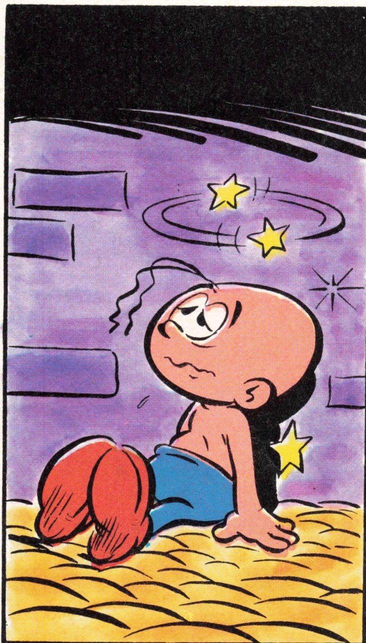

AAH!

RRÖH!

TSONG
MUU?!

!!...

AIH!

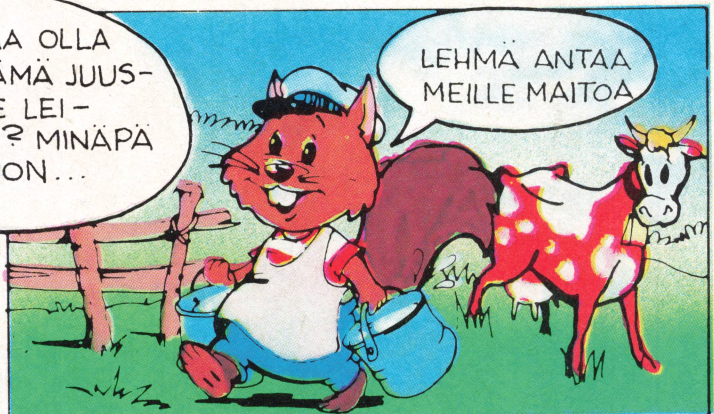
ÖRRRK!

PUMPS

VOI MITEN HAUS-
KAA! TULIT
KUITENKIN!

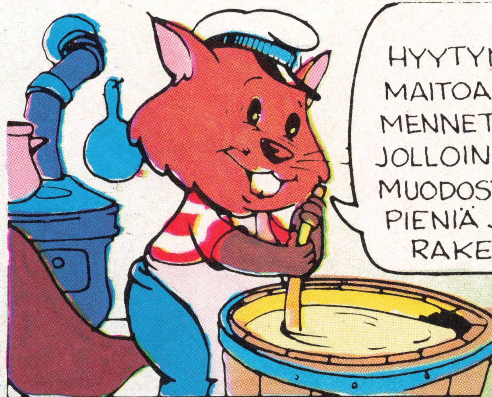
NYT TANSSITAANKIN KOKO YÖ!
TÄLLAISTA TA-
PAHTUU VAIN
MINULLE!

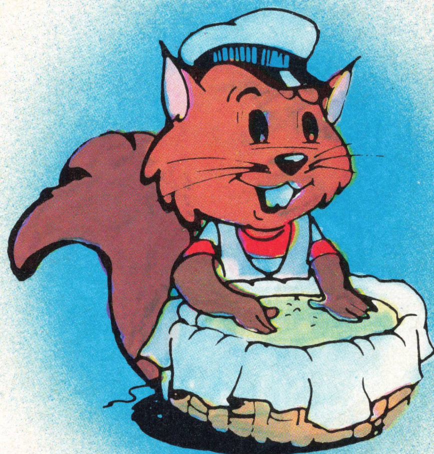
Mistä JUUSTO tulee?

MAITO LÄMMITETÄÄN. SITTEN SIIHEN LISÄTÄÄN JUOKSUTIN, JOKA SAA SEN HYYTYMÄÄN.

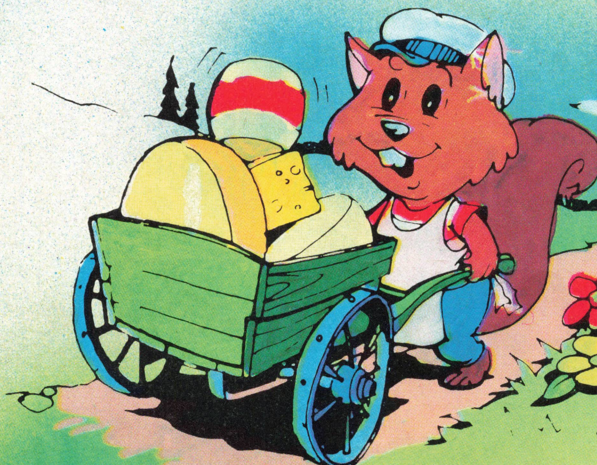

JUUSTOMASSA KAADETAAN MUOTTEIHIN JA SE PAINELLAAN TIIVIIKSI. TÄLLÖIN POISTUU MYÖS MAIDOSTA JÄLJELLE JÄÄNYT NESTE. SITÄ SANOTAAN HERAKSI. KUN KAIKKI HERA ON VALUNUT POIS, ON JUUSTO MELKEIN VALMISTA. SITÄ SUOLATAAN HIUKAN MAUN PARANTAMISEKSI.

MUTTA JUUSTO EI VIELÄ OLE VALMISTA SYÖTÄVÄKSI. SEN ON VIELÄ KYPSYTTÄVÄ JONKIN AIKAA. KYPSYESSÄÄN SE SAA OIKEAN MAKUNSA.

VEKKULIN ELÄINTARHA

Vekkulin eläintarhassa saat tavata muutamia tutuimpia eläimiämme. Lehden jokaisen numeron viimeisellä sivulla on kuva Vekkulin eläintarhan kulloinkin esittelemästä eläimestä. Jos tahdot, voit leikata kuvan irti ja kiinnittää sen vaikka seinälle. Sillä tavalla saat piankin kokoon oman hauskan eläintarhan.

KETTU

Koiran sukulainen

Kettu on sukua koiralle, jota se muistuttaa aika lailla. Se on väriltään punaruskea, vatsanpuolelta vaalea. Sillä on pitkä ja tuuhea häntä, jonka pää on valkoinen.

Yleinen eläin

Kettu on tavallisimpia petoeläimiämme. Sitä esiintyy lähes kaikkialla maassamme. Parhaiten se kenties viihtyy seuduilla, joissa on sekä metsää että peltoja ja niittyjä. Mutta se elää myös tuntureilla ja asutuskeskusten läheisyydessä.

Asuu koloissa

Kettu asuu maahan kaivetuissa koloissa tai kiviröykkiöissä. Joskus se saattaa muuttaa hylättyyn mäyrän- tai kaninkoloonkin. Silloin se suorittaa pesässä pieniä muutoksia, niin että se saa eteisen sisäänkäynnin yhteyteen ja seuraavaksi varastohuoneen. Sisimmäksi tulee makuukamari.

Pennut syntyvät kolossa

Kettuemo synnyttää koloon poikueen, jossa on tavallisesti 5-6 pentua. Ennen pentujen syntymää kettuemo nyppii turkistaan villaa pentujen vuoteeksi. Ketunpoikaset ovat sokeita ensimmäiset 10-12 päiväänsä. Mutta jo kuukauden ikäisinä ne ovat kyllin isoja päästäkseen pesän ulkopuolelle leikkimään. Silloin kettuemo ryhtyy opettamaan niitä pyydystämään hyönteisiä.

Yöeläin

Päivisin kettu yleensä makailee kolossaan ja nukkuu. Mutta öisin se lähtee saalistamaan. Se pyydystää enimmäkseen myyriä ja hiiriä, mutta myös jäniksiä, kaneja ja lintuja.

Ovela

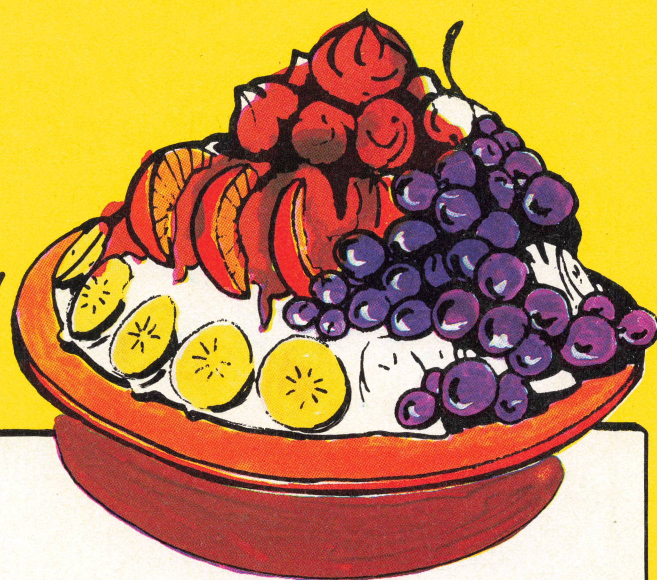
Kettua pidetään hyvin viisaana eläimenä, joka muka viekkaasti laskelmoiden pystyy petkuttamaan metsästäjää ja säilyttämään siten turkkinsa. Sanotaan jostakin ihmisestäkin joskus, että hän on ''viekas kuin kettu''.

Vekkulin keittiöstä

Tällä kertaa onkin keittiövuorossa Venla, joka neuvoo, miten valmistat suussa sulavan jälkiruoan, josta sekä suuret että pienet herkkusuut varmasi pitävät. Näin tehdään *jäätelömarenki!*

Näitä tarvitset:
Noin 100 grammaa marenkeja
1/2 litraa vaniljajäätelöä
1 1/2 desilitraa pikakaakaojauhetta
maitoa
marjoja tai hedelmiä
suuri tarjoiluvati

Tee näin:

1. Asettele ensiksi marenkeja vadin pohjalle tiiviisti vierekkäin.
2. Leikkaa jäätelöstä noin pikkusormesi vahvuisia viipaleita. Asettele siivut marenkien päälle niin, että marengit melkein peittyvät.
3. Asettele nyt taas marenkeja jäätelön päälle, mutta tällä kerroksella vähemmän kuin ensimmäisellä. Silloin rakennelmasta syntyy pyramidi.
4. Sitten taas jäätelöä! Mutta tälle kerrokselle vähemmän siivuja kuin edelliselle.
5. Taas marenkikerros. Säästä muutama marenki pyramidin huipulle.
6. Sitten on taas jäätelökerroksen vuoro. Aseta marengeille jäljellejäänyt jäätelö. Mutta varovasti, ettei hieno rakennelmasi sorru! Sijoittele sitten loput marengit huipulle.
7. Suklaakastike on herkkua! Voit valmistaa sen näin helposti: Kaada 1 1/2 desilitraa pikakaakaojauhetta mukiin tai pieneen kulhoon. Kaada joukkoon tilkka maitoa ja sekoita. Jos haluat, että kastikkeesta tulee paksua, otat maitoa aivan vähän. Maitoa lisäämällä saat ohuempaa kastiketta.
8. Kaada suklaakastike pyramidille.
9. Voit koristella vadin hedelmillä tai marjoilla. Silloin se näyttää vielä juhlavammalta!

Noin se valmistui! Eikö ollutkin helppoa? Toivottavasti se maistuu!

Venla

VEKKULIN MAALAAMO

Tämä lehmähän on vain puolikas! Piirrä sinä toinen puolisko ruutuja apuna käyttäen. Maalaa se sitten mielesi mukaisesti. Kun kuva on valmis, voit värittää myös otsikon.

Muukalainen

— Hähää, ihan tyhmän näköinen!
— Noin pienet korvat, ja näytteille vain pitää tulla!
— Etkö ole ikinä kuullut miten häntää pidetään?
— Juokse piiloon pensaaseen!
— Etkä sinä osaa puhuakaan niin kuin oikeat oravat!
— Tuommoinen pieni kärpäsenlika!

Sinä päivänä riitti puistossa hälinää. Uusi oravaperhe oli muuttanut tikan entiseen pesään uimahuoneen taakse. He olivat saapuneet muuttokuormaansa raahaten jo edellisenä iltana. Huhu uuden perheen tulosta oli levinnyt nopeasti, ja pian olivat lähes kaikki puiston eläinlapset paikalla tuijottamassa uteliaasti tulokkaita. Oltiin sitä mieltä, että uudessa perheessä oli jotain outoa. Oravaperhe se kyllä oli, sen näki kuka tahansa. Mutta silti he olivat jotenkin erilaisia kuin muut. Kaikki olivat tavallista oravaa pienempiä kooltaan. Heidän häntänsä eivät näyttäneet semmoisilta kuin oravanhännät tavallisesti näyttivät. Heillä oli hassun pienet korvat ja sitten he olivat kaikki harmaita kuin isoisät ikään. Eivät kai oikeat oravat voineet olla tuon näköisiä? Päivittelemistä, ihmettelyä ja juoruamista oli riittänyt koko illaksi. Ja tänä aamuna oli Julia-pöllö tiennyt kertoa, että uusi perhe oli pitänyt hirveää meteliä koko yön. He olivat puhua pajattaneet ja kaiken lisäksi vielä laulaneetkin keskellä yötä. Ja he olivat olleet ulkona ja hyppineet ja loikkineet pimeässä. eihän oravien sovi sillä lailla käyttäytyä! Oravien on oltava hiljaa ja pysyteltävä öisin pesässään. Ei, kyllä siinä perheessä oli jotain hämärää. Ja kun he puhuivatkin niin kummallisesti.

Niinpä niin, uudessa perheessä oli todella ihmettelemistä. Vekkulin ja Venlan kotona oli myös juteltu uusista tulokkaista. Isä ja äiti olivat sitä mieltä, että oli parasta odottaa ja katsoa.

— Pianhan se nähdään, mitä he ovat oraviaan, sanoi isä.
— Varmaan he voivat olla yhtä hyviä kuin mekin, vaikkeivät aivan samanlaisilta näytäkään, äiti arveli peitellessään Venlaa vuoteeseen.

Vekkuli loikoi ja tuumiskeli pitkään ennen nukahtamistaan. Aivan kuin häntä olisi pikkuisen pelottanut. Jospa he olivat vaarallisia? Vaikka eivät niin pienet kai voineet olla vaarallisia? Jospa he osasivat joitakin viekkaita temppuja, kuka sen tiesi? Kunpa he eivät olisi puhuneet niin omituisesti. Tuskin ymmärsi mitä he sanoivat. Ehkä he puhuivat minusta. Siitä, kuinka he hiipisivät kimppuuni. Vaikka miksi he niin tekisivät? Niin, kuka tietää? Täytyy puhua kavereitten kanssa huomenna. Ehkä voisimme yrittää pelotella ne pois täältä.

Lopulta Vekkuli nukahti. Mutta hän nukkui levottomasti ja näki hirveitä unia siitä, kuinka pieni, pyylevä harmaa eläin syöksyi takaapäin hänen kimppuunsa ja yritti pudottaa hänet maahan, ja vielä Vekkulin omalta lempioksalta penkin vieressä kasvavasta puusta. Hän heräsi monta kertaa kylmän hien vallassa.

Vekkuli oli jo aikaisin aamulla rientänyt tapaamaan ystäviään. He olivat puhelleet uudesta perheestä ja mitä heidän pitäisi tehdä perheen pojalle, joka varmasti pian yrittäisi päästä mukaan heidän joukkoonsa.

— Vedetään sitä kuonoon, ehdotti Punatupsu ja sylkäisi karskisti.
— Kiusataan sitä niin että se häipyy eikä enää ikinä uskalla näyttää naamaansa täällä, Mustanenä tuumasi ja yritti näyttää yhtä karskilta kuin Punatupsu.

Ehdotuksia tuli monia ja kaikki yhtä häijyjä. Vekkuli ei oikein pitänyt koko jutusta. Miksi he ajattelivat vain, kuinka voisivat olla ilkeitä uudelle pojalle? Eihän hän ollut tehnyt heille mitään pahaa? Ehkä hän olikin kiltti ja hauska kurre jonka kanssa heillä voisi olla oikein hauskaa. Mutta tätä Vekkuli ei uskaltanut sanoa kavereilleen. He olisivat saattaneet nauraa hänelle, ja sitä hän ei halunnut.

Äkkiä joku huomasi hänet. Siellä hän tosiaan istui, pikku rassukka hennolla pähkinäpensaan oksalla. Miten hän oli siihen ilmestynyt, sitä ei kukaan ollut huomannut. Yksi, kaksi, kolme, ja siinä hän vain istui. Siinä hän istui ja tirkisteli pyöreillä, pelokkailla silmillään. Hän siirrähti varovasti hiukan lähemmäs. Varmasti hän halusi leikkiä heidän kanssaan. Mutta miten hän uskaltaisi sanoa sen? Heitä oli niin monta ja he olivat niin isoja.

Sitten hän keräsi rohkeutta ja säksätti jotakin hassunkurisella tavallaan.

— Mitä tuo nyt sitten oli tarkoittavinaan, virnuili Punatupsu. Puhuisit niin että itsekin ymmärrät, senkin saunamaija!
— Minä luulen, että hän haluaa leikkiä meidän kanssamme, Vekkuli yritti varovasti.
— Hah hah haa, vai niin se luuli! Ja koko joukko nauroi täyttä kurkkua.

Siitä se lähti liikkeelle. Kaikilla oli jotain häijyjä pilkkasanoja tulokkaalle paiskattavaksi. Sisimmässään Vekkuli ajatteli, ettei tämä ollut oikein. Siksi hän ei sanonut mitään ilkeää, mutta ei hän liioin yrittänyt saada toisia lopettamaan. Hän ei uskaltanut.

Ties kuinka kaikki olisi päättynyt, ellei Venla olisi äkkiä rynnännyt paikalle. Ja kuka muuten olisi uskonut Venlaa niin rohkeaksi, että hän muitta mutkitta ryhtyi läksyttämään koko poikajoukkoa!

— Kyllä olette raukkamaisia ja hölmöjä! Mitä hän on teille tehnyt? Hyi, kuinka hölmöjä te olette!

Hän hyppäsi suoraan uuden pojan luo, otti häntä tassusta ja veti hänet mukanaan lammikkoa kohti. Pojat nolostuivat niin, etteivät ehtineet saada sanaa suustaan.

— Älä noista välitä. He vain pelkäävät sinua!

— Minua, pelkää? Kuinka he niin? Minä näin pieni, he niin isot!
— Aivan varmasti he pelkäävät sinua. Siksi kai, etteivät tunne sinua. Mikä sinun nimesi on? Minä olen Venla.
— Ardello on minun nimi. Sano Arre vain. Minä tulen toisesta maasta. Hyvin kaukaa.

Venlasta ja Arresta tuli hyviä ystäviä heti ensi hetkestä alkaen. Mutta Venla ei voinut olla vilkuilematta Arrea uteliaana. Arre oli toden totta pikkuinen ja hän hyppeli maassa aika kömpelösti. Venla sai aina välillä pysähtyä odottamaan. Venla huomasi myös, että Arrella oli merkillisen paljon turkkia ja nahkaa kummallakin sivullaan. Mutta siitä Venla ei viitsinyt sanoa mitään. Eihän Arre sille mitään voinut.

He eivät olleet ehtineet vielä lammikolle, kun Mustanenä äkkiä ryntäsi läähättäen heidän luokseen.
— No, päätettiin että saat leikkiä meidän kanssamme, hän sanoi Arrelle. Me pidämme hyppykilpailut

Venla ei tuosta kovin ilahtunut, sillä hän epäili, että pojat halusivat vain näyttää Arrelle pystyvänsä hyppäämään pitemmälle kuin hän. Mutta Arre riemastui. Hän halusi mielellään mukaan.

Koko poikajoukko oli koolla. Punatupsu aloitti. Hän halusi näyttää, miten korkealle ja pitkälle hän pystyi hyppäämään. Hän kapusi Humisevan Suurtammen latvaan asti, otti vauhtia ja päätyi pitkällä, tyylikkäällä hypyllä Lehtevään Pyökkiin.
— Tehköön perässä, joka luulee osaavansa! Hän huusi ylpeänä toisille. Yrittäköön vaikka Arre!

Venlasta koko hyppykilpailu oli tyhmä keksintö. Arre rassu! Miten hän, joka oli niin pieni, pystyisi hyppäämään yhtä hyvin kuin muut? Hänellä ei ollut mitään mahdollisuutta. Ja sitten toiset vain nauraisivat hänelle.

Mutta Arre oli reipas ja iloinen. Näytti siltä, että tämä oli hänestä hurjan hauskaa. Hän kapusi nopeasti Humisevaan Suurtammeen. Venla tuskin uskalsi katsoa. Arre näytti hänen mielestään niin pieneltä ja surkealta siellä korkealla.
— No, hyppää jo, Punatupsu huusi. Vai etkö uskalla?

Kaikki olivat nyt hiljaa. Heitä jännitti. Arre koetteli oksan kimmoisuutta latvan korkeudessa. Hän otti vauhtia ja oli hyppäämäisillään, mutta muutti sitten mielensä. Hän siirteli jalkojaan ja hyppäsi sitten toiselle oksalle aivan lähelle. Punatupsu tuhahti ja purskahti nauruun. Toiset pojat alkoivat myös nauraa. Niin he yleensä tekivät silloin kun Punatupsu nauroi.

Mutta nyt Arre valmistautui uudelleen hyppyyn. Hän keinui oksan kärjessä hetken ja ponnahti sitten matkaan.

Hiljaisuus laskeutui poikajoukkoon. Mitä tämä merkitsi? Arre purjehti sulavasti Lehtevän Pyökin *yli* ja katosi etäisyyteen. Kukaan ei nähnyt, minne hän laskeutui, mutta varmaa oli, että hän oli hypännyt ainakin kymmenen kertaa niin pitkälle kuin Punatupsu! Kukaan ei uskonut silmiään. Mutta Venla riemuitsi:
— Hänhän lentää!

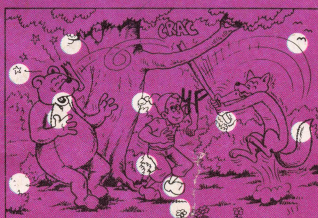
Niin, voisi melkein sanoa, että hän lensi. Hypätessään hän jännitti raajansa niin että nahkapoimut, joita Venla aikaisemmin oli ihmetellyt, pingottuivat hänen sivuilleen melkein kuin siiviksi. Niiden avulla hän pystyi purjehtimaan ilmassa tavattoman pitkiä matkoja. Arre oli liito-orava. Venla oli kuullut puhuttavan liito-oravista, mutta ei ollut koskaan tavannut sellaista. Ajatella! Hänen uusi ystävänsä olikin liito-orava!

Punatupsu näytti todella nololta. Hän ei sanonut sanaakaan, luikki vain tiehensä korvat luimussa. Toisetkin pojat läksivät ääneti pois. Vekkuli meni Venlan luokse:
— Hyvin tehty, sisko! Että uskalsit pitää Arren puolia!

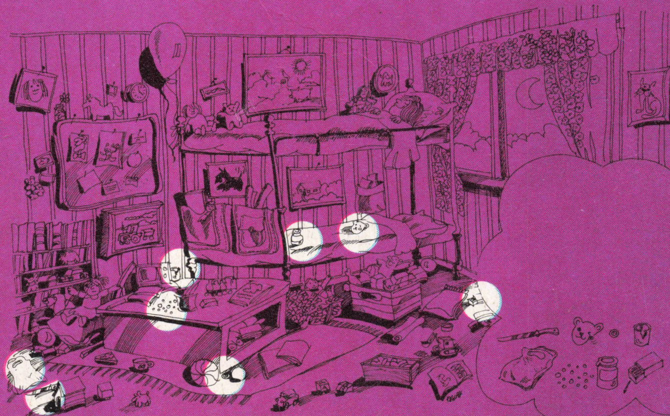
Ratkaisut:
Sivulta 2:

Sivulta 4:

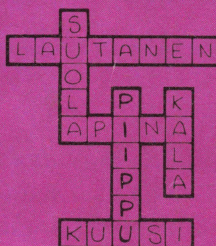

Sivulta 6—7

Sivulta 8: Laiva, koira, tahra
Sivulta 9: Kuvat 6, 2, 5, 1, 4, 3
Sivulta 15: 1e, 2a, 3b, 4f, 5d, 6c

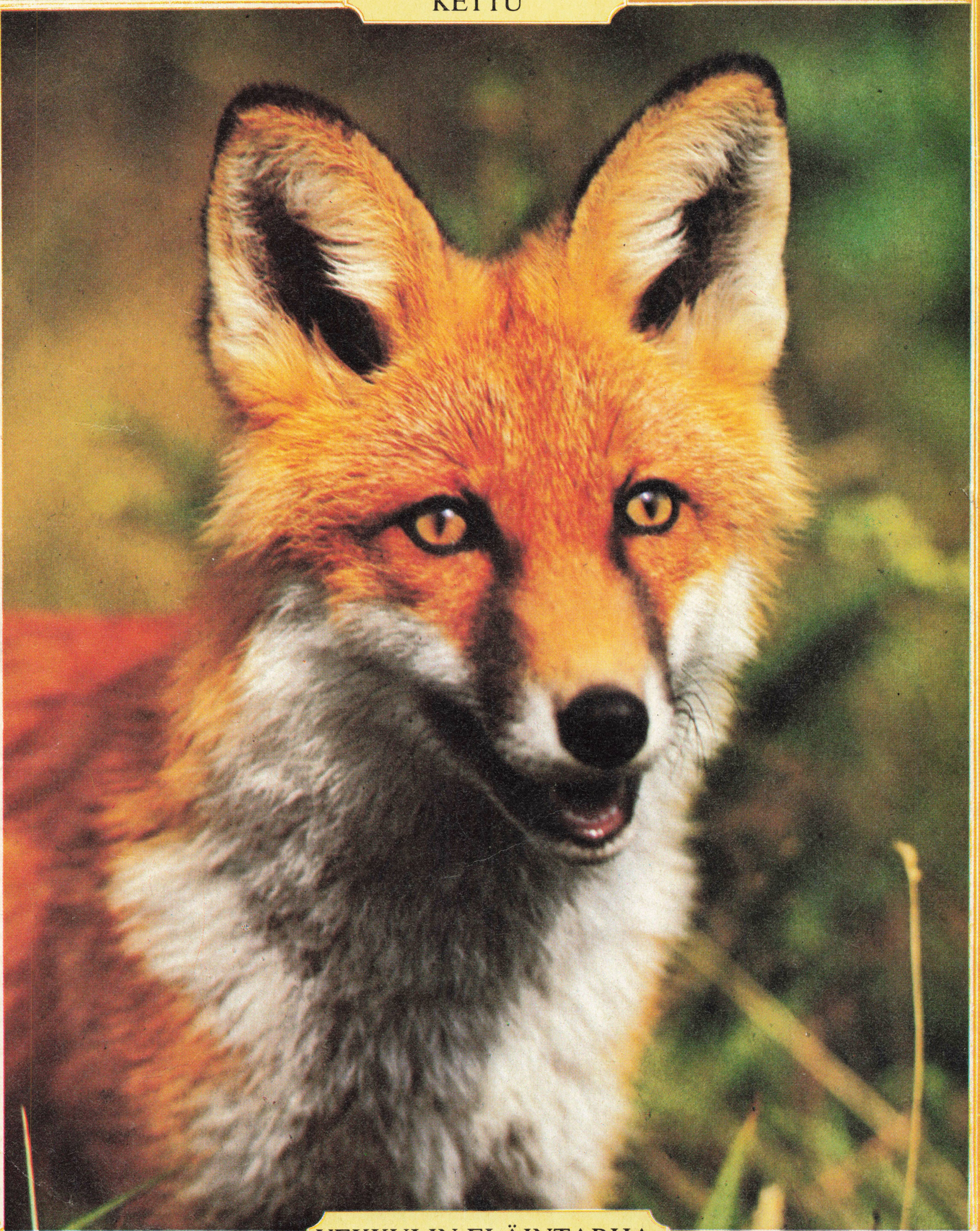
Sivulta 18:

Sivulta 18:
kiiski—kala
takiainen—kasvi
punajalkaviklo—lintu
lahna—kala
siankärsämö—kasvi
hierakka—kasvi
kukonkannus—kasvi
kiisla—lintu
siika—kala
sotka—lintu
uikku—lintu
made—kala

Tavataan taas neljän viikon päästä! Hei! Vekkuli

Julkaisija: Kirjakerho Lasten Kirjapaketti, Mestarikustannus Oy
Postiosoite: Kirjakerho Lasten Kirjapaketti, PL 124, 00121 Helsinki 12, puh. 90-649 421
Osoite: Bulevardi 14 A, Helsinki
Toimitus: Jorma Opas (vastaava)
Soile Kaukoranta
Paino: Sörmlands Grafiska Ab, Katrineholm
ISSN 0357-5152

**Tämän kuvan voit leikata irti ja panna seinälle.
Seuraavassa Vekun numerossa on uusi kaunis eläinkuva.
Pian sinulla on koossa kokonainen ikioma eläintarha.**